

31 e Nieuwsbrief juli 2019

Werkgroep Hospitaleren Roncesvalles
Mail adres: wg.Roncesvalles@santiago.nl

Berichten van de werkgroep

Wanneer u de nieuwsbrief van de WHR niet langer wenst te ontvangen of bij wijziging van uw (e-mail)adresgegevens dit graag doorgeven aan de WHR:
wg.roncesvalles@santiago.nl

N.A.V. de WHR vergadering 28 juni jl.

Definitieve locatie najaarsvergadering op zaterdag 23 november 2019 in Maarssen, Open Hof. Nadere informatie volgt bij de uitnodiging in het najaar.

Kleine wijzigingen in het Handboek staan op de Laptop in Roncesvalles.

De omroepinstallatie In de Mostrador is inmiddels aangebracht en in de gang een luidspreker.

Bovenbedden

Op de PC in Roncesvalles staat in de map **Wat Zoek Je** een instructie over "Hoe de bedden schoon te maken met de valbeveiliging".

Het schoonmaken van de bovenbedden en het vervangen van de lakens is met deze omschrijving heel goed te doen: Het makkelijkste is om dit met 2 personen te

doen!

De 2 trapjes (4 treden) beide tegelijk gebruiken,

De matras in zijn geheel uit het bed nemen, het laken kan dan ook snel verwisseld worden.

De lattenbodems aan de gangkant op de metalen beugel leggen en aan de lockerzijde over de 2 pinnen beuren, dit is het handigst als je met z'n 2en bent.

Het stofzuigen kan nu veilig gebeuren, ook de achterzijde tegen de locker kan zo gezogen worden.

Nadat de bodems uitgezogen zijn kunnen deze weer door 2 personen op de plaats worden gelegd, dit vereist een kleine handigheid maar door de handgrepen is dit goed te doen.

Op de grond kan het laken over de matras worden getrokken en deze weer terug worden geplaatst in het bed.

De ervaring van onze Periode willen we graag delen met de volgende Periodes.

De 2 trapjes zijn voor de beide verdiepingen, in de toekomst komen er 2 trapjes bij. Hans Perik en Niko Zentveld

Schoonmaken was-en droogmachines.

Let er op dat er regelmatig de filters enz. worden schoongemaakt. Dit voorkomt het niet functioneren van de apparatuur.

Hospitalero overleden

Eind juni bereikte de WHR het trieste bericht dat Ernst Cornelis Fredericus van den Berg op 20 juni j.l. is overleden. Hij is 82 jaar geworden. Er is door de WHR een condoleance kaart gestuurd .

Ernst heeft 7 maal als Hospitalero gewerkt in Roncesvalles .De laatste keer in 2018 .

Overdenking van Marisol op Facebook

Después de leer este artículo, que hoy me viene al pelo, hago una reflexión.... No sé si buena o mala, pero es mi sentir....

Hoy ha venido un peregrino a sellar su antigua credencial, con la que había comenzado su primer Camino allá por el año 1999, y me he permitido mirar sus antiguos sellos.

Me he fijado que el día 15 de septiembre de 1999, día en el que yo comencé a trabajar en el Albergue, él pasaba por O Cebreiro y hemos estado comentando cómo pasa el tiempo y cómo ha evolucionado el Camino desde entonces.

Me he dado cuenta que llevo la mitad de mi vida en un trabajo que me apasiona, aunque todos los días haga lo mismo, todos los días son diferentes. Todos los días ves a gente diferente en las mismas situaciones que los peregrinos que han pasado el día anterior, pero que se comportan de forma diferente, unos mejor y otros peor.

Aquellos primeros peregrinos que atendí por aquel entonces han evolucionado..... Al igual que yo!!!

Los tiempos cambian y la gente también, nos volvemos más exigentes. Hacemos todo lo que está en nuestras manos por procurar su bienestar.

Me acuerdo cuando empezó la moda del transporte de mochilas, que nos echábamos las manos a la cabeza, y hoy hay un montón de empresas que se dedican a ello, y lo vemos como algo normal.

Me acuerdo cuando empezó la era de Internet y todo el mundo nos pedía el WiFi, y hoy lo vemos como algo obligatorio en un albergue.

Me acuerdo cuando empezaron las reservas, y hoy si no tienes reserva, te arriesgas a dormir en la calle.

Me acuerdo cuando teníamos el campamento, para procurar que en Roncesvalles nadie durmiera en la calle, a muchos no les gustaba, pero hacíamos lo posible por contentar a todo el mundo, y hoy muchos que en su día durmieron allí y se quejaban de que estaba sucio o era inhumano, esos mismos, pagarían por volver a dormir allí y no en un hotel o tener que coger un taxi e irse a otro pueblo porque no tenemos cama para ellos.

Me acuerdo de cuando se perdían en Lepoeder y llamabas al 112 para pedir ayuda y no te podían mandar a los Bomberos, y yo me cogía mi Panda 4x4 mi me iba hasta allí arriba a buscarlos entre la niebla, y hoy si no vas a buscarlos en helicoptero les fastidias el protagonismo porque no pueden contar a su entorno que han sido rescatados como héroes.

Me acuerdo de aquella pareja que se quiso casar, y se casó, el día anterior de comenzar el Camino porque no querían empezar una vida en común sin pasar por el altar.... Y yo me metí en un jardín a coger unas flores para que la novia tuviera un bonito ramo aunque fuera vestida con un chándal azul de tactel..... Qué será de ellos después de tantos años, seguirán casados???

Me acuerdo de aquella vez que por tener un sello en su credencial unos "peregrinos" italianos me tiraron al suelo y me pegaron por no querer sellar a quien iba en coche, como iban ellos.

Me acuerdo de cuando empezaron a ponerse de moda los Guías de peregrinos, que llevan a grupos de gente "haciendo" el Camino completo en 5 días y me peleaba con ellos por no venderles la credencial porque no caminaban más que 10 km al día, y hoy ya ni me peleo, total, la van a comprar en otro sitio. Me acuerdo de cuando intentaban hacer trampa y decían que venían andando y tenían las botas limpias.

Me acuerdo del albergue antiguo, que era de donativo y había quién decía que donativo = gratis.

Me acuerdo de aquel peregrino sordomudo al que le robaron la bicicleta que tanto esfuerzo le había costado comprar, y que entre varios peregrinos que no se conocían entre si, le dieron dinero y fuimos a comprar una bici a Aoiz. Cómo lloraba, de alegría, cuando comenzó de nuevo con la bici que le regalaron entre todos. Eso es el Camino.... Dar y recibir. Me acuerdo de tantos y tantos peregrinos que repiten el Camino y se quejan de lo mismo, de cómo hemos cambiado todos, ellos y nosotros.....

El pasado mes de noviembre fuimos invitados a la Asamblea anual de Hospitaleros de Holanda, y el sentir general era que el Camino se ha convertido en algo que está de moda y que si no lo has hecho, no eres nadie, que si no tienes una Compostelana y una Credencial llena de sellos colgada en la pared de tu salón no eres nadie..... Y yo les dije a todos los Hospitaleros que tenemos que procurar volver a lo de antes y hacer que el Camino vuelva a ser un camino más espiritual y no tan turístico, que tenemos que estar abiertos a ayudar al peregrino en cualquier circunstancia..... Creo que nos va a costar, pero seguro que lo vamos a lograr.

Hoy me he dado cuenta que todos los días son aquel 15 de septiembre de 1999 en el que este peregrino pasaba por O Cebreiro y yo empezaba a trabajar.

Buen Camino!!!!!!

Vrije vertaling.

Na het lezen van een artikel, dat vandaag op mijn pad kwam, maak ik een reflectie. Ik weet niet of het goed of slecht is, maar het is mijn gevoel. Vandaag is er een pelgrim gekomen om zijn oude aanmeldgegevens in te zien, waarmee hij zijn eerste Caminopad was begonnen aan het einde van het jaar 1999. Ik heb zijn oude stempels mogen bekijken. Ik heb gezien dat op 15 september 1999, de dag toen ik begon te werken in het hostel, hij over de Cebreiro liep en we hebben commentaar gegeven op het feit hoe de tijd voorbij gaat en hoe de weg sindsdien is veranderd.

Ik heb me gerealiseerd dat ik de helft van mijn leven een baan heb, waar ik gepassioneerd over ben, zelfs als je elke dag hetzelfde doet, elke dag is anders. Elke dag zie je verschillende mensen in dezelfde situaties als de pelgrims die de dag ervoor hebben doorgebracht, maar die zich anders gedragen, beter en anderen erger.

Die eerste pelgrims die ik toen gezien heb, zijn geëvolueerd..... net als ik!!!

Tijden veranderen en mensen ook, we worden meer veeleisend. We doen alles wat in onze handen is om hun welzijn te geven.

Ik herinner me nog toen de mode van het rugzaktransport begon, dat we onze handen in het haar hadden, en vandaag zijn er veel bedrijven die dit doen en we zien het als iets normaal.

Ik herinner me nog toen het internettijdperk begon en iedereen ons vroeg voor wifi en vandaag zien we het als iets verplichts in een Albergue . Ik weet nog dat de reserveringen begonnen zijn en vandaag , als je geen reservering hebt, riskeer je om op straat te slapen. Ik herinner me , toen we het Campamento hadden, om ervoor te zorgen dat in Roncesvalles niemand op straat sliep. Velen vonden het niet leuk, maar we hebben ons best gedaan om iedereen tevreden te stellen, terwijl velen die er sliepen , klaagden dat het er vies was Of het was onmenselijk en anderen zouden graag betalen om

opnieuw daar te gaan slapen en niet in een hotel of een taxi te nemen en naar een andere plaats te gaan, omdat we geen bed voor hen hadden.

Ik herinner me toen ze verdwaald waren op de Le Poeder en 112 belden om hulp te vragen ,kon je niet de brandweer sturen en ik mijn Panda 4 x 4 nam en naar boven ging om ze te zoeken , in de mist en vandaag, als je ze niet gaat zoeken met een helikopter, verpest je de aandacht, omdat ze hun omgeving niet kunnen vertellen dat ze als helden zijn gered.

Ik herinner me dat stel dat wilde trouwen en getrouwd was, de dag ervoor om de weg te beginnen, omdat ze geen leven samen wilden beginnen zonder het altaar op te gaan.... Daarom ging ik in een tuin om bloemen te plukken voor de bruid , zelfs als ze gekleed was in een blauw trainingspak . Wat zal er van hen geworden zijn na zoveel jaren, zullen ze trouw gebleven zijn ???

Ik herinner me die keer dat door een stempel op zijn aanmeldgegevens een aantal Italiaanse "pelgrims" me op de grond gooide en me sloegen, omdat ik niet wilde stempelen, omdat ze met de auto kwamen.

Ik herinner me nog dat er pelgrimsgidsen in de mode kwamen die groepen mensen het volledige pad in 5 dagen laten "doen" en ik streed met hen voor het niet verkopen van de Pelgrimspassen, omdat ze niet meer dan 10 km zouden gaan lopen per dag . Maar vandaag vecht ik niet eens meer , ze zullen het ergens anders kopen.

Ik herinner me nog dat ze mij probeerden te bedriegen en ze zeiden dat ze liepen ,maar de laarzen waren schoon .

Ik herinner me de oude Albergue ,waar je kon slapen voor een donatie en iedereen dacht : die donatie = gratis.

Ik herinner me die dove pelgrim van wie de fiets gestolen was en hoeveel moeite het hem had gekost om de fiets te kopen .Dat verschillende pelgrims die elkaar niet kenden, hem geld gaven en voor hem een fiets gingen kopen in Agoitz. Hoe hij huilde, van vreugde,

toen hij weer begon op de fiets die hem alles gaf. ***Dat is de weg... geef en ontvang.***

Ik herinner me zoveel en zoveel pelgrims die de weg herhalen en klagen over hetzelfde, hoe we allemaal veranderd zijn, zij en wij.....

Afgelopen november werden we uitgenodigd voor de jaarlijkse vergadering van Hospitaleros in Nederland en het algemene gevoel was dat de weg iets is geworden dat modieus is en dat als je dat niet hebt, je niemand bent, dat als je geen Compostelana hebt en geen Credentials vol stempels die aan de muur van je woonkamer hangen je niemand bent .....

Ik vertelde alle Hospitaleros dat we moeten proberen terug naar vroeger te gaan en de weg terug te maken om een meer spiritueel pad te lopen en dus niet als toerist. We moeten open zijn om de pelgrim in elke omstandigheid te helpen..... ik denk dat het ons moeite gaat kosten, maar we zijn er zeker van dat we het zullen bereiken.Vandaag heb ik me gerealiseerd dat het elke dag 15 september 1999 is, waarin deze pelgrim voorbij is gegaan op de Cebreiro en ik begon te werken.

Buen Camino!!!!!!

Spaanse pelgrimszegen uitgesproken tijdens de Pelgrimsmis in Roncesvalles.

Bendición del peregrino en Roncesvalles

Oh Dios, que sacaste a tu siervo Abrahán de la ciudad de Ur de los caldeos, guardándolo en todas sus peregrinaciones, y que fuiste el guía del pueblo hebreo a través del desierto: te pedimos que te dignes guardar a estos siervos tuyos que, por amor de tu nombre, peregrinan a Compostela. Sé para ellos compañero en la marcha, guía en las encrucijadas, aliado en el cansancio, defensa en los peligros, albergue en el camino, sombra en el calor, luz en la oscuridad, consuelo en sus desalientos y firmeza en sus propósitos para que, por tu guía, lleguen incólumes al término de su camino y, enriquecidos de gracias y virtudes, vuelvan a sus casas, llenos de saludable y perenne alegría. Por Jesucristo, nuestro Señor. - Amén. -

Que el Señor dirija vuestros pasos con su beneplácito y que sea vuestro compañero inseparable a lo largo del camino. -Amén. -

Que la Virgen, Santa María de Roncesvalles, os dispense su maternal protección, os defienda en los peligros de alma y cuerpo, y bajo su manto merezcáis llegar incólumes al final de vuestra peregrinación. -Amén. -

Que el Arcángel San Rafael os acompañe a lo largo del camino como acompañó a Tobías y a parte de vosotros toda incomodidad y contrariedad. -

Amén. - Y la bendición de Dios Todopoderoso, Padre, Hijo y Espíritu Santo, esté con todos vosotros. - Amén Marchad en nombre de Cristo que es Camino y rezad por nosotros en Compostela

Vertaling

Oh God, U die Uw dienstknecht Abraham uit de stad Ur haalde, hem beschermde tijdens al zijn bedevaarten, en U die het Hebreeuwse volk leidde door de woestijn:

Wij vragen U deze dienstknechten te behoeden, die, uit liefde voor U, naar Compostela pelgrimeren.

Wees voor hen metgezel gedurende de tocht, gids op de kruispunten, kracht bij vermoeidheid, verdediging bij gevaar, herberg langs de weg, schaduw in de hitte, licht in de duisternis, troost bij moedeloosheid en volhoudendheid in hun doeleinden opdat zij, door Uw begeleiding, ongedeerd aankomen bij het eindpunt van hun Camino en verrijkt door dank en deugd, weer ongedeerd naar hun

huizen terugkeren, gezond en blij voor altijd. Door Jezus Christus, onze Heer.

- Dat de Heer je stappen leidt met zijn instemming en dat Hij jullie onafscheidelijke metgezel langs de Camino mag zijn.- Amen.

- Dat de Maagd, Santa Maria de Roncesvalles, haar moederlijke bescherming geeft, u verdedigt bij gevaren voor ziel en lichaam, en u onder haar beschutting heelhuids aankomt bij de eindbestemming van uw bedevaart.- Amen.

- Dat de aartsengel St. Raphael u zal begeleiden langs de Camino, net zoals hij Tobias vergezelde en u weghoudt van eventuele ongemakken en teleurstellingen.

- Amen.- Dat de zegen van de Almachtige God, Vader, Zoon en Heilige Geest zij met u allen.- Amen.

Ga in naam van Christus, Hij is de Camino en bid voor ons in Compostela.

Uit de verslagen van het Libro

Periode 4 19 april t/m 3 mei

Aantal pelgrims 2.914

Aantal Hospitaleros 8

Een heftige start met een grote diefstal van telefoons, geld, en papieren. Daarna heeft de Policia Foral, regelmatig gecontroleerd op de slaapzalen, zelfs incognito. Opnieuw een vrouw die van het bed was gevallen en heel veel onderkoelde pelgrims die de berg afkwamen. Het werd extra druk door de Paasdagen en veel pelgrims werden doorgestuurd, omdat alles vol was. Een 83 jarige Nederlandse vrouw vertelde dat zij inmiddels 22 maal de Camino had gelopen. Dit zou nu haar laatste keer zijn en zij betreurde het dat ze nu gebruik moest maken van rugzakvervoer.

Periode 5 3 mei t/m 17 mei

Aantal pelgrims 3.009

Aantal Hospitaleros 8

Hans Perik ondersteunt periode 5 in de tweede week, na vertrek van Henk en Mieke wegens een sterfgeval.

De eerste dag was al een vuurproef. Rijen ongeduldige pelgrims. Een goed werkend experiment werd ingevoerd samen de kleurhangers. Max. 10 in de Mostrador, daarna schoenen uit, rugzak pakken en via de lange gang naar boven. Zien de pelgrims gelijk de keuken, wasserij etc. Geeft veel rust in de gang. Voorgesteld om dit altijd in te voeren. Ook nu weer hoofdwonden, een dronken uit bed gevallen man etc. Met 5 nieuwe Hospitaleros loopt het al na 1 dag gesmeerd.

Periode 6 17 mei t/m 31 mei

Aantal pelgrims 2.896

Aantal Hospitaleros 7

Hans Perik ondersteunt periode 6 voor een aantal dagen en doet extra technische werkzaamheden.

Door de aanhoudende regen loopt de wasserij over. De Hospitaleros weten gewoon niet hoe alles klaar en droog te krijgen is. Een jongeman heeft zijn jas laten liggen in St. Jean-Pied-de-Port. Helaas wordt hij niet gevonden. Ook in deze periode weer de processie met het Romeria kruis.

Indrukwekkend, als je dat nooit hebt gezien. Soms is er trammelant bij de Mostrador. Pelgrims klagen dat er geen spullen zijn aangekomen. Marisol blijft rustig, maar kan het niet oplossen. Veel te zware rugzakken worden met hulp van de Hospitaleros wat lichter gemaakt. Een Hospitalero besluit om niet verder mee te werken, maar gaat te voet verder de Camino op. Er wordt met 6 Hospitaleros verder gewerkt. Er worden nieuwe bordjes gemaakt, zonder tekst in allerlei talen, maar met pictogrammen. De wasserij geeft nog veel problemen, apparaten die niet altijd werken. De noodzaak van een uitleg Brandalarm aan het begin van de periode is ook nu weer noodzakelijk gebleken. Paniek in de tent, toen we het geluid van een alarm in een rugzak niet herkenden en dachten dat er ergens brand was.

Periode 7 31 mei t/m 14 juni

Aantal pelgrims 2.670

Aantal Hospitaleros 8

Er wordt goed begonnen. Op het white bord wordt een efficiënt werkschema gezet, zodat iedereen aan vrije tijd komt. De eerste dag alweer de politie op bezoek, vanwege de diefstallen die er hebben plaats gevonden in de avond of nacht. De politie laat foto's zien en het schijnt een bende te zijn. Marion is weer begonnen met haar yogaklasje en een huwelijksaanzoek van een Zweedse pilgrim werd gelukkig aanvaard. Een dame had 112 gebeld, Bomberos uitgerukt en ook een helikopter. De volgende dag bleek dat zij gewoon in hotel Roncesvalles had geslapen. Zij

had zich niet afgemeld. Hoe hoog zal de rekening worden ? Veel natte dagen na een warm begin en zelfs in de morgen 3 graden. Maar iedereen heeft prima gewerkt en genoten van het uitstapje met picknick.

Periode 8 14 juni t/m 28 juni

Aantal pelgrims 2.381

Aantal Hospitaleros 8

Het is een rustig begin, de derde verdieping is niet vol. De volgende morgen paniek: Waar is het brood?? Blijkt dat dit nu bij het Colegiata, achter winkeltje wordt afgegeven. Muziek werd er gemaakt met een mondharmonica, een harp, een ukelele, een dansende Spaanse vrouw, en een pelgrimskoortje . Een groep Spaanse schoolkinderen die de hele eerste verdieping en een deel tweede verdieping in beslag namen. Gevolg was dat Spaanse pelgrims, die met de bus kwamen naar de overloop moesten. Veel gemor in het begin, maar later volop gezelligheid daar. Een groep meisjes uit India dachten dat ze gereserveerd hadden. Niet dus, maar met veel vereende krachten is er een oplossing gevonden. Via een telefoonverbinding met La mama in Italië wordt een rugzak van een Italiaan wat lichter gemaakt. Via pelgrims bereikte ons het bericht over een overleden pelgrim die door de Bomberos was opgehaald. De wasruimte wordt opgefleurd met operagezang van een Koreaan. In de Sótano verschijnen bedden voor 12 geologen die hier 6 weken gaan verblijven. Communicatie .... Nee dus.

